

Myllyn
BY
HELSINKI
MILLS

1 • 5

Ikimuistoinen JOULUSEIKKAILU

Pakkanen oli piirrellyt yöllä ikkunalaseihin kauniita jääkukkia. Niiden lomasta ja läpi aamuauringon kultaiset säteet löysivät tiensä Vehnän huoneeseen. Valtavan peittomytyn alla makoisasti uneksiva Vehnä alkoi siristää silmiään ja oli jo aikeissa kääntää kylkeä, kunnes hoksasi äkisti: "Oli joulukuun ensimmäinen päivä!"

Joulun tuloa oli toverusten kodissa odotettu jo hyvä tovi. Porukan kovin jouluintoilija, Kaura, oli kohissut Joulupukista, koristeista ja lahjoista jo kesän puolella. Vehnä, Ohra, Ruis ja Vilja puolestaan olivat ottaneet rauhakseen, vaikka pitivätkin joulunajasta kovasti.

Vehnä hypähti energisesti ylös sängystä ja kipitti keittiöön. Siellä Ohra, Ruis ja Vilja istuskelivat höyryävien glögikupposten ja aamupuuron parissa ihastelemassa ikkunasta talitiaisten iloista tanssia lumihangella. Jos tihrusti silmiä, saattoi nähdä kaukana metsänrajassa kruunupäisen hirven, jonka hengitys höyrystyi pakkasilmaan.

– On joulukuun ensimmäinen päivä. Pitäisikö vihdoinkin aloittaa jouluttaminen oikein urakalla! Missä muuten Kaura on?

– hänhän on meistä eniten innostunut joulusta, Vehnä kysyi kaveruksilta.

– Kaura on tehnyt katoamistempun. Heräsin todella varhain tähän kertakaikkisen upeaan aamuun, mutta Kaura oli jo tuolloin poissa. Kai sillä on jotain omia kiireitä juuri nyt. Aloitetaan me muut joulun suunnittelu ja tehdään Kaura iloiseksi! Ohra innostui.

Vehnä asteli peremmälle keittiöön, nousi jakkaralle ja kurotti astiakaapista omaa nimikkokuppiaan. Heti kun hän sai otteen kupista, tipahti sen sisältä lattialle kimalteinen paperinpalanen.

– Mikä ihme tuo on?! huudahtivat kaikki yhteen ääneen ihmeissään.

Vehnä tarttui paperiin ja alkoi lukea:

Joulun henki ei ole pelkästään hyvää ruokaa, rapisevia lahjapapereita, ystävyyttä ja yhdessäoloa. Se voi olla myös jännittävä seikkailu – ja juuri sellaiseen teidät nyt kutsun. Ensimmäisen vihjeen löydätte paikasta, jossa kyyhky vierailee tiuhaan, mutta jonne se ei juuri koskaan pesi. Tämä paikka on myös etäistä sukua eräille jouluruoille!
Terveisin: Joulupukki.

Toverukset olivat ihmeissään, mutta lähtivät yhteistuumin ratkaisemaan ensimmäistä mysteeriä.

– Missä kyyhky voisi vierailla, mutta ei välttämättä pesiä? pohti Ruis.

– Ja mitä jouluruokia tässä mahdollaan tarkoittaa. Riisipuu-ro, joulukinkku, joulukala, lanttulaatikko, porkkanalaatikko, perunalaatikko... mietti Vilja.

– Laatikko! huudahti Vehnä. Oikea vastaus on postilaatikko. Joku muu kyyhky voisi sinne tehdä pesänkin, jos postilaatikon kannen unohtaa auki, mutta kirjekyyhyillä on niin kova kiire, ettei se ehdi pesimään! Ja postilaatikkohan on etäistä sukua lanttu-, porkkana- ja perunalaatikoille – kaikkihan sen nyt tietävät, Vehnä selitti.

Toverukset pukivat lämpimästi ylleen ja lähtivät juoksujalkaa postilaatikoille. Jos Kaura ilmaantuisi paikalle, hänelle kerrottaisiin matkan varrella, mistä tässä kaikessa on kyse.

Syödään rauhassa aamiaista

Päiväkoti- ja kouluamuina voi olla kova tohina kotona, mutta välillä on kiva nauttia aamiaisesta oikein kunnolla. Etenkin viikonloppuisin ja lomalla se voi onnistua helpommin.

Oletko aamupuuroa nauttiessasi koskaan koittanut keskittyä syömiseen täysin?

Miltä höyryävä lautanen näyttää ja tuoksuu?

Miltä lusikka tuntuu kädessä ja miltä suussa?

Miltä puuro tuntuu kielen päällä ja miltä se maistuu?

Miltä mehu, maito tai kaakao maistuu yhdessä puuron kanssa?

Entä miltä tuntuu syödä yksin ja miltä tuntuu syödä koko poppoon kesken?

Mistä voisitte rupertella aamiaista syödessä?

Tunnemaistiaisia: HÄMMÄSTYMINEN

Kun sadun toverukset löysivät keittiöstä Joulupukin kirjeen, herätti se heissä hämmästyä. Hämmästyminen on yhtäkkiä yllättymistä, kun kohtaat jotain odottamatonta. Hämmästyä voi vaikka siitä, miten hyvältä puuro tai murot maistuvat tai siitä, miten kivaa on viettää aikaa perheen tai ystävien kanssa. Hämmästyä voi myös kukkien kauneudesta tai sateen ropinan voimakkuudesta kattoa vasten.

Milloin sinä olet viimeksi hämmästynyt jostain ja miksi?

Miltä hämmästyminen tuntui?

Tehdään kätkö

Jakakaa porukkanne kahtia: ensimmäinen ryhmä kätkee jonkin esineen ja kirjoittaa paperille vihjeen esineen kätköpaikasta, jonka jälkeen toinen ryhmä yrittää löytää tavaran annetun vihjeen perusteella. Jos kätkö ei meinaa millään löytyä, voi antaa tarvittaessa lisävihjeitä. Voitte halutessanne panostaa myös vihjepaperien koristeluun. Käyttäkää vaikkapa värikästä paperia, tarroja ja kimalletta. Paperiin voi piirtää myös etsintää helpottavan aarrekartan!